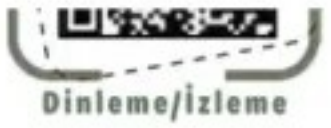
HAYDİ, BİTİRELİM!

1. Yandaki karekodu okutarak "Aslan'ın Deney Odası / Ay'ın Lekeleri" adlı içeriği izleyiniz ve aşağıdaki soruları cevaplayınız.

a. İzlediğiniz içerikteki deney, konuyu açıklamada yeterli mi? Olumlu ve olumsuz düşüncelerinizi söyleyiniz.

Evet, deney konuyu açıklamak için yeterliydi çünkü Ay'daki lekelerin nasıl oluştuğunu basit malzemelerle ve görerek anlattı.

b. Sizce deneyin konuyu daha iyi açıklaması için neler yapılabilir? Önerilerinizi gerekçeleriyle yazınız.

Öneri: Deney farklı açılardan daha net gösterilebilir.

Gerekçe: Böylece göktaşının etkisi daha iyi anlaşılır.

Öneri: Deney sonunda kısa bir özet yapılabilir.

Gerekçe: İzleyenlerin öğrendiklerini pekiştirmesi sağlanır.

2. Aşağıdaki metni okuyup soruları cevaplayınız.

Bu da ne Babaanne?

Yine her zamanki gibi kitaplığımın önünde, "Acaba bugün hangi kitabı okusam?" diye düşünürken aradığım cevap hiç beklemediğim bir yerden geldi. Sanki kararsızlığımı anlamış gibi arkamdan yaklaşıp kitaplığımdaki bir romanı göstererek, "Bence bunu oku, eminim beğeneceksin, çok sürükleyici bir kitaptır." dedi. Dahası, bunu söyledikten sonra birkaç kitap daha önerip içeriklerinden de bahsetti. Büyük bir şaşkınlık içerisinde oracıkta kalakaldım. Çünkü bunu söyleyen babaannemdi...

Önerdiği kitapların babaannemin yaşına hitap etmemesine mi yoksa okuma yazma bilmediği hâlde bu kitapları bilmesine mi şaşırmalıydım karar verememiştim. Hatta üstüne üstlük babaannemin gözleri de çok iyi görmüyordu. Peki, bu kitapları nasıl okumuştu? İçeriklerini nereden biliyordu? Yoksa okuma yazma biliyor muydu? Sorular zihnime art arda geliyor ve sıraya diziliyorlardı.

Aslında bu soruların cevaplarını hemen oracıkta babaanneme sorarak öğrenebilirdim. Ama o an yaşadığım şaşkınlıkla, "Hı hı teşekkürler babaanne, mutlaka okurum." diyebildim sadece. Yani bu soruları kendisine soramadım. Sonrasında da benim aklım başıma gelene kadar, dedem ve babaannem çoktan evlerine gitmişlerdi. Peki, benim merakım ve aklımdaki sorular? Onlar artarak devam ediyordu tabii ki.

(...)

Bu böyle olmayacaktı. Artık bu işi çözmenin vakti gelmişti. Kahvaltımı yapar yapmaz hemen yola koyulup babaannemlere gittim. Kapıyı dedem açtı ve beni görünce çok sevindi. İçeri girip hemen babaannemi sordum. Oturma odasındaymış. (...)

Kapıdan içeri girdim ve o da ne! Babaannem, kulaklık ile telefondan bir şeyler dinliyordu. Ben babaanneme bakarken dedem de arkamdan geldi. Dedeme, "Babaannem müzik mi dinliyor?" diye sordum. Gülümsedi, "Hayır kitap okuyor, daha doğrusu dinliyor." dedi.

(...)

Yunus Emre EVCİM

(Kısaltılmıştır.)

www.odevjet.com